

पक्षे न सन्ति, नित्यत्वाच्च नित्यं द्रव्यम् अनित्या गुणा यथा कल्पादिप्रविभागः, स एव सम्प्रसरसगन्धो व्याप-
 चरसगन्धो वा भवतीति” सुश्रुतम् अतएव “सत्त्वे निवि-
 शतेऽपैति पृथग्जातिषु दृश्यते । आधेयसाक्रियाजघ-
 सोऽसत्त्वप्रकृतिगुण” इति गुणलक्षणे गुणानासत्त्वप्रद-
 विनाशोक्तिः । सदातनभिन्ने काले च । “अनित्यं हि स्थिति
 र्यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते” इति मनुः । अनित्यमित्यत्र
 व्याप्तौ, कालाधिकरणे वा द्वितीया न भान्ताव्यवत्वमस्य तथात्वे
 प्रमाणाभावात् । सदाकालवृत्तिपरत्वेऽपि धातूपस्थाप्यसाध्य-
 क्रियाविशेषणत्वेन सञ्चारोरतिमन्दिरावधीत्यादिवत् द्विती-
 येति बोध्यम् । नित्यम् भान्तमव्ययम् न० त० । केचित् ।
 अनिद्रा स्त्री न निद्रा अभावार्थे न० त० । निद्राभावे “हृद्ग्रह-
 लौल्यमनिद्रा स्तम्भ” इति सुश्रुतम् । निद्राराहित्ये च रोग-
 विशेष एव कारणम् । नास्ति निद्रा यस्य । निद्रारहिते
 आलस्यरहिते लि० “अनिद्रो षड्होरात्र तपोवनसरञ्च-
 तामिति “प्रजा नित्यमनिद्रेण यथाशक्त्यभिरक्षिता”
 इति च रामा० । “अनिद्रेण अनलसेनेति” तदर्थः ।
 अनिन्दित लि० न निन्दितः । निन्दारहिते प्रशस्ते
 “अनिन्दितैः स्त्रीविवाहैरनिन्द्या भवति प्रजेति” मनुः ।
 अनिन्द्र लि० न इन्द्रोयाज्योयस्य । इन्द्रोपासनाग्नौ “साम-
 निन्द्राः क्षणवन्ननुकथाः ऋ० ५, २, ३, “अनिन्द्रा इन्द्र-
 मयजन्त” इति भाष्यम् ।
 अनिवङ्ग लि० न निवङ्गः । अनायत्ते, “अनायतो अनिवङ्ग”
 इति ऋ० ४, १३, ५ । अयितभिन्ने च ।
 अनिबाध लि० नास्ति निबाधः संवाधा यस्य । संवाधरहिते
 “उरौ मङ्गा अनिबाधे ववर्ज” इति ऋ० ३, १, ११, अनि-
 बाधे असंवाधे इति भा० ।
 अनिभृत लि० न निभृतः न० त० । चञ्चले “भुवमनिभृत-
 वेलेति” भा० । “वेलाञ्चञ्चला” इति मल्लि० ।
 अनिभृष्ट लि० नि+भृन् श क्त नि० न० त० । अबाधिते ।
 अनिभृष्टतविषिः अबाधितबल” इति भा० ।
 अनिमक पु० अन-जीवने शब्दे च भावे वा० इमन्
 “अनिसः जीवनं तेन कायति प्रकाशते कै-क । भेके ।
 तस्य मरणेऽपि पुनरजीवनात्तथात्वम् । कोकिले, भ्रमरे
 च तयोः मधुरशब्देन प्रकाशमानत्वात्तथात्वम् । अनिमाय
 जीवनाय कं जलं यस्य । पद्मजेश्वरे । अनिमाय कं सुखं
 यस्मात् । मधूके (मौल) दृष्टे मेदिनिः ।

अनिमान लि० नि+मा-भावे ल्युट् न० व० । परिच्छेद-
 रहिते “स नो मङ्गा अनिमानो धूमकोटः ऋ० १, २७, ११
 “अनिमानः अपरिच्छिन्न” इति भा० ।
 अनिमित्त न० न निमित्तम् । निमित्ताभावे कारणाभावे
 “अनातरः खानि खानि न स्पृशेदनिमित्तत” इति मनुः
 न० व० । कारणशून्ये लि० ।
 अनिमिष् लि० नि+मिष-भावे क्तिप् स नास्ति यत् ।
 स्पन्दशून्ये दर्शने “इमे दिवो अनिमिषा” इति ऋ० ७,
 ६०, ७, “मित्रः क्षणीरनिमिषा” इति ऋ० ३, ५६, १,
 अनिमिषा निमिषरहितेनेति भा० ।
 अनिमि(ने)ष पु० नास्ति निमि(ने)षः वक्तुः स्पन्दं यस्य मिष
 षञ् कुटादि० न गुणः, मिष-स्वादि षञ्-वा, । वक्तुः-
 स्पन्दनशून्ये देवे “सुरेषु नापश्यदवैच्यताक्ष्योर्ध्वे निमेषं
 निजसम्मुखे भेति” नैषधे सुराणां निमेषशून्यत्वमुक्तम्
 “अस्त्रप्रजो अनिमिषा” इति २, २७, ६ संक्रन्दनो अनि-
 मिष एकवीर इति च ऋ० १०, १०, ३, १ । मत्स्ये च ।
 निमिषो दृष्टिप्रतिबन्धस्तच्छून्ये पिप्पलौ च । ‘नैमिषानि-
 मिषचेले’ इति भाग० । ‘अनिमिषः त्रिषणुः अलुप्यदृष्टत्वात्
 तस्य चेले इति श्रीधरः । न निमिषति चलतीति नि+मिष-
 -क न० त० । सहाकावे । क्रियाशून्ये वस्तुमाले लि० । स्पन्द-
 नशून्ये लि० । “शतैस्समक्ष्णामनिमेषदत्तिभिरिति” रघुः ।
 अनियत लि० न नियतः । नियमेनैकवृत्तशून्ये, अनित्ये
 अस्यायिनि “रत्नादयोऽनियते रसे सुवर्धभिचारिण”
 इति सा० द० । नियतकारणान्तरमेवेति च “रिष्टं त्रिविधं
 सुनयोनियतमनियतं योगजञ्चेति” ज्योति० । अनि-
 यान्वते च । [उच्छृङ्खले च ।
 अनियन्त्रित लि० नि+यन्त्र च० क्त न० त० । अनियमिते
 अनियम पु० न नियमः अभावार्थे न० त० । नियमा
 भावे । “पञ्चमं लघु सर्वत्र सप्तमं द्विचतुर्थयोः । षष्ठे पादे
 गुरु ज्ञेयं शेषेष्वनियमोमत” इति छन्दो० ।
 अनिरा स्त्री नास्ति इरा अक्षं यस्याः ५ व० । अतिदृष्ट्यादौ
 इती । “व्यखन् विद्या अनिरा” इति यजु० ११, ४७,
 अनिराः अतिदृष्ट्याद्या इति मेदिनीः । न ईर-
 यितुं शक्नते ईर-क ट् । तुल्यः न० त० । प्रेरयितु-
 मशक्ये । “अपत्या अस्फुरनिरा” इति ऋ० ८, ४८, ११,
 ‘अनिरा प्रेरयितुमशक्या’ इति भा० । ७ व० । अक्षरहिते
 दारिद्रेण च “बुधुतमस्मादनिरामसीवामिति” ऋ० ७, ७१, २,
 “अनिरामद्वारिद्र्यमिति” भा० ।